ΑΘΗΝΑΙ
1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1945

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
ΕΤΟΣ 10ον ΑΡΙΘ. 66

Τιμή φύλλου δρχ. 50

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΔΡΑΣΙΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΣΤΗ
ΙΩΑΝ. ΣΠ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΛΕΚΚΑ 19Α

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
Ν. ΖΑΝΤΙΩΤΗΣ
Γ' Σεπτεμβρίου 16

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΚΑΙ Η ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ὡς ἤδη ἀνεκοινώθη εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς «Κυθηραϊκῆς Δράσεως», Οἰκοκυρικὴ Σχολὴ ἱδρύεται εἰς τὴν Νῆσόν μας, χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας, ἐπιλέκτου συμπατριώτου μας κ. Γρηγορίου Κασιμάτη.

Ἡ σημασία τῆς χρησιμότητος καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς ἱδρυθείσης Σχολῆς εἶναι προφανῶς μεγάλη καὶ ἀπὸ πολλῶν ἀπόψεων θέλει αὕτη ἀποβῇ ἐπωφελής.

Ὁ βασικὸς σκοπός, εἰς τὸν ὁποῖον ἀποβλέπουν αἱ Οἰκοκυρικαὶ αὗται Σχολαί, εἶναι, ὡς γνωστόν, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὁ πληρέστερος ἐξοπλισμὸς τῶν κοριτσιῶν μὲ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρας καὶ ποικιλωτέρας οἰκοκυρικὰς γνώσεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ κατὰ τοὺς πρέποντας κανόνας τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς καὶ ἡ κατὰ τὴν ἀνάλογον πνευματικὴν ἀνάπτυξιν, παραλλήλως καλλιέργεια αὐτῶν, ὥστε, ὅταν ὥριμος καὶ εὔθετος ἐπέλθῃ ἡ στιγμὴ τοῦ γάμου, νὰ εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀνταποκριθοῦν μ' ἐπιτυχίαν εἰς τὰ πολλαπλᾶ καὶ πολυσύνθετα καθήκοντά των.

Τὸ ζήτημα αὐτὸ ἐκ πρώτης ὄψεως, πιθανὸν νὰ φαίνεται εἰς πολλοὺς ἁπλοῦν καὶ ἀσήμαντον. Καὶ ἔμως. Εἶναι, τοὐναντίον, πολὺ σημαντικὸν καὶ ἐξαιρετικὰ πολυσύθετον. Ἰδίᾳ δὲ εἰς τοὺς καιροὺς μας. Παρ' ἡμῖν, βέβαια, δὲν ἔχει τύχει, μέχρι τοῦδε, τῆς δεούσης προσοχῆς, ἀλλαχοῦ ὅμως ἔχει τύχει καὶ δὴ πολλῆς καὶ συστηματικῆς.

Δὲν ἀρκεῖ νὰ ὑπανδρευθῇ μιὰ κοπέλλα καὶ νὰ βάλῃ —ὅπως λέγει ὁ λαός— «στεφάνι». Πρέπει καὶ νὰ σταθῇ ἱκανὴ νὰ μεταβάλλῃ τὴν σχέσιν αὐτὴν τοῦ γάμου εἰς δεσμὸν ἀγάπης καὶ κατανοήσεως. Καὶ πρέπει ἀκόμη νὰ κατορθώσῃ νὰ γίνῃ τὸ συζυγικό της σπῆτι, κέντρον ἕλξεως τοῦ συζύγου, ὥστε νὰ προστρέχῃ εἰς αὐτὸ καὶ νὰ τὸ ἀναζητῇ σὰν πέλον τῆς ζωῆς του. Εἶναι ἀναμφισβήτητος ἡ ἀλήθεια τοῦ γνωστοῦ ἀξιώματος, ὅτι τὸ ν' ἀποκτήσῃ ἕνα ἄνδρα, μιὰ κοπέλλα, εἶναι ἀπείρως εὐκολώτερον τοῦ νὰ τὸν συγκρατήσῃ.

Ὅσον ποικιλώτερα καὶ περισσότερα ἔχει, μιὰ κοπέλλα ἐφόδια —τρόπους καταλλήλου μὲ ταχειρίσεως τοῦ συζύγου καὶ ἐν γένει συμπεριφορᾶς, ἐξοπλισμὸν πλήρη οἰκοκυρικῶν γνώσεων, γνῶσιν μαγειρικῆς τέχνης, ἀνάλογον πνευματικὴν καλλιέργειαν, γενικωτέραν ἐγκυκλοπαιδικὴν καταρτισιν κλπ.—τόσον βασιμώτερον μπορεῖ νὰ ὑπολογίζῃ καὶ νὰ ἐλπίζῃ ὅτι θὰ ἀνεύρῃ εἰς τὸν γάμον τὴν εὐτυχίαν. Βέβαια, μόνα αὐτὰ δὲν ἀρκοῦν. Θὰ πρέπει νὰ συνακολουθοῦν καὶ ἄλλα στοιχεῖα, τινὰ δὲ προϋποθετικά, ἰδίως δέ, τὸ νὰ ἔχουν ἀμφότεροι καλὸν χαρακτῆρα. Ἀλλ' ὅταν μιὰ κοπέλλα θὰ κατορθώνῃ ἀπὸ τὴν φοίτησίν της εἰς τὴν Οἰκοκυρικὴν Σχολὴν, νὰ ἔχῃ ἐγκολπωθῇ τὰ ὅσα ἐκεῖ ἐδιδάχθη μαθήματα καὶ νὰ ἔχῃ ἀποκτήσει πλήρη τὴν κατανόησιν τῶν μέσων ποὺ τῆς χρειάζονται διὰ τὴν συζυγικήν της ζωήν, μὲ πολὺ περισσοτέραν βεβαιότητα θὰ μπορῇ νὰ προσέρχεται εἰς τὸν ὦμὸν τοῦ γάμου.

Ὁ κύκλος τῶν μαθημάτων ποὺ θὰ διδάσκωνται εἰς τὴν **Σχολὴν πείθει τὸν καθένα** περὶ τῆς σημασίας τῶν ὅσων λεγομεν. Ἐξ αὐτῶν θ' ἀναφέρωμεν τὰ κυριώτερα: Οἰκιακὴ οἰκονομία, ραπτική, κοπτική, χειροτεχνία, ὑγιεινὴ καὶ βρεφοκομία, μαγειρική, ὑφαντουργία. Πρὸς τούτοις δὲ ἱστορία, θρησκευτικά, ἑλληνικά, χημεία, ἀριθμητική. Μερικῶν ἐξ αὐτῶν αἱ γνώσεις εἶναι ἀφαντάστως πολύτιμοι καὶ ἀναγκαῖαι διὰ τὴν σύγχρονον ζωήν. Ἀπὸ τὸν Κανονισμὸν τῶν Σχολῶν αὐτῶν παραθέτομεν ἐνδεικτικῶς μερικὰ κεφάλαια τῶν διδασκομένων μαθημάτων, π.χ. α) ἀπὸ τὸ μάθημα τῆς ὑγιεινῆς, προφύλαξις ἀπὸ λοιμωδῶν νόσων, κοινωνικαὶ νόσοι, ἀτομικὴ ὑγιεινή, διατροφή, στοιχεῖα ἀνατομικῆς, δείγματα λυσσώντων ζώων, αἱμορραγίαι, διάστρεμμα, ἐξάρθρωμα, κατάγματα, ἐγκαύματα, δηλητηριάσεις, λιποθυμίαι, κλπ. β) ἀπὸ τὸ μάθημα τῆς διαιτητικῆς, περὶ πέψεως καὶ θερμίδων, ἀντικατάστασις ἀκριβῶν τροφῶν μὲ ἐφθηνὰς τῆς αὐτῆς θρεπτικῆς ἀξίας, κατάταξις τροφῶν ἀναλόγως τῆς συστάσεως καὶ τοῦ σκοποῦ των (λευκώματα, ὑδατάνθρακες, λίπη, ἅλατα, βιταμῖνες) στρώσιμον τραπέζης, σερβίρισμα, περιποίησις προσκεκλημένων, δίαιτα ἐγκύου, γαλουχούσης, διατήρησις τροφῶν (ἀποστείρωσις, ξήρανσις κλπ.), γ) ἀπὸ τὸ μάθημα τῆς ραπτικῆς καὶ χειροτεχνίας, μελέτη, χρῆσις καὶ συντήρησις τῆς ραπτομηχανῆς, πλέξιμον βρεφικῶν καὶ παιδικῶν ἐνδυμάτων, μπαλώματα καὶ μανταρίσματα ἅλων τῶν εἰδῶν, κέντημα λευκὸν καὶ χρωματιστόν, ἀποχρωματισμὸς καὶ βαφαὶ ὑφασμάτων καθ' οἶκον, μεταποίησις ἐνδυμάτων κλπ. δ) ἀπὸ τὸ μάθημα τῆς ὑφαντουργίας καὶ ταπητουργίας, διάφοροι βαφαὶ φυσικαὶ καὶ χημικαί, ὕφανσις ὑφασμάτων βαμβακερῶν, μαλλίνων, μεταξωτῶν, ἐξάσκησις εἰς τὴν ὕφανσιν κόμβων ἐπὶ μονοχρόου ταπητος, οἰκονομία τοῦ ἐρίου καὶ καλαισθητικὴ τῆς ὑφάνσεως, ὕφανσις ταπητος μὲ σχέδιον διδασκαλίας παλαιῶν κόμβων (Οὐσάκ) καὶ νέων κόμβων (Σπάρτα), διδασκαλία πλύσεως ταπήτων κλπ.

*

Πληθώρα τοιούτων Οἰκοκυρικῶν Σχολῶν ὑπάρχει εἰς ὅλας τὰς ξένας χώρας. Ἡ κατάρτισις τῶν κοριτσιῶν μὲ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρας οἰκοκυρικὰς γνώσεις καὶ παντοῖα ἄλλα ἀνάλογα ἐφόδια, πνευματικὰ καὶ λοιπά, διὰ ν' ἀποβοῦν ὅσον τὸ δυνατὸν πελειώτεραι σύζυγοι καὶ μητέρες, ἀποτελεῖ ἐκεῖ πρωταρχικὸν μέλημα τῆς Πολιτείας. Οἱ πολυπληθεῖς συμπατριῶται μας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔχουν προσωπικὴν περὶ τούτου ἀντίληψιν, ἰδίως εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, ὅπου μάλιστα ὑπάρχουν, ἐπὶ πλέον καὶ εἰδικαὶ ἀνώτεραι σχολαί. Ὑπάρχουν ἀκόμη καὶ εἰδικαὶ σχολαί, μὲ κύκλον μαθημάτων μηνῶν τινων, ὅπου γίνονται καὶ πρόσθετα εἰδικὰ μαθήματα συμπεριφορᾶς τῆς συζύγου, κατὰ τὸν χαρακτῆρα, τὰς ἕξεις, τὸν τύπον, τὸ ἐπάγγελμα, κλπ. τοῦ συζύγου, τὰ λεγόμενα συζυγικὰ μαθήματα. Ἐκ πρώτης ὄψεως, τὸ πρᾶγμα πιθανὸν νὰ φαίνεται ἐλίγον ἐκκεντρικόν. Καὶ ἔμως. Ἀληθὲς τοὐναντίον εἶναι ὅτι περισσότερον ἢ ποτὲ ἄλλοτε, μέγα σήμερον τῶν ἀνθρώπων ποσοστὸν ἔχει τοὐλάχιστον χάσει τὴν ἰσορροπίαν τοῦ νευρικοῦ του συστήματος ἴσως συνεπείᾳ τοῦ πολέμου καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ δεινῶν, ἐν ᾧ πλῆθος ἄλλων ἔχει ὑποστῇ βαρυτέρας προσβολὰς καὶ δὴ ψυχικὰς καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι, ἰδίως δὲ οἱ ἄνδρες ἔχουν ἀνάγκην πολὺ προσεκτικωτέρας μεταχειρίσεως. Χαρακτηριστικὸν μάλιστα ἐν προκειμένῳ εἶναι ἐν παρόδῳ εἰσήσθω, ὅτι ἐν Ἀμερικῇ σήμερον ἐπιστήμη τῆς μέδας εἶναι παντοῦ ἡ ψυχολογία.

Τ' ἀνωτέρω ἀποτελοῦν παράδειγμα τῆς σπουδαίας σημασίας ποὺ ἀποδίδεται εἰς τὴν Ἀμερικήν, εἰς τὸ ζήτημα τοῦ καταλλήλου ἐξοπλισμοῦ, ποὺ θὰ πρέπει μιὰ κοπέλλα ν' ἀποκτήσῃ διὰ νὰ μπορέσῃ ν' ἀποβλέψῃ μὲ περισσοτέρας καὶ βασιμωτέρας ἐλπίδας εἰς ἕνα εὐτυχῆ γάμον, καὶ νὰ γίνῃ τόσον εὐτυχὴς σύζυγος, ὅσον καὶ εὐτυχὴς μητέρα.

*

Ἀλλὰ πρὸς τούτοις ὅπως ὅλοι μας γνωρίζομεν ὁ γάμος καὶ ἡ δι' αὐτοῦ δημιουργουμένη οἰκογένεια ἀποτελοῦν θεμέλια τῆς κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς μας ὑπάρξεως. Εἰς τὰ θεμέλια μιᾶς οἰασδήποτε οἰκοδομικῆς μας ἐργασίας, προσδίδομεν πάντοτε ἐξαιρετικὴν προσοχὴν καὶ καταβάλλομεν μεγίστην ἐπιμέλειαν διὰ νὰ γίνουν ἀντοχῆς καὶ στερεότητος μεγάλης. Καὶ τοὺς εἰς γάμον συνερχομένους πρέπει ἐπίσης νὰ προσέξωμεν καὶ μὲ ἐπιμέλειαν νὰ ἑνῶσωμεν διὰ νὰ συμπήξουν ἕνα δεσμέν γάμου, στερεόν καὶ εὐτυχῆ, μέσ' σ' αἴσθημα ἀγάπης καὶ ἀμοιβαίας κατανοήσεως καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων, ποὺ θ' ἀποτέλεση θεμέλιον τῆς οἰκογενείας, τῆς κοινωνίας, τοῦ Ἔθνους.

Διὰ τὸ ἔργον αὐτό, ὁ βαρύτερος κλῆρος ἐπιπίπτει ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς γυναίκας, ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς συζύγου, τῆς μητέρας. Αὐτὸ πρέπει νὰ ἐμοιογηθῇ. ὁσονδήποτε καὶ ἄν, κακῶς ἄλλωστε, ὁ ἀνδρικὸς ἐγωϊσμὸς, δὲν ἀνέχεται πολλάκις νὰ τὸ ἀναγνωρίσῃ. Ὁ ρόλος της συνήθως εἶναι ἄφανης. Καὶ ἔμως ἡ ἐπιρροή της εἶναι ἰσχυρὰ καὶ ἀναμφισβήτητος. Καὶ ἡ ἐπίδρασίς της εἶναι πραγματική. Καὶ δὲν χρειάζεται κόπος, πολὺς διὰ ν' ἀνεύρωμεν γύρω μας μυριάδες μυριάδων παραδείγματα, ποὺ εἰς τὰς ἐπιδόσεις τῶν ἀνδρῶν εἰς τὸν στίβον τῆς Ζωῆς, εἰς τὴν ἐπιτυχίαν ἢ καὶ ἀπετυχίαν των, ἡ ἐπιρροὴ τῆς γυναίκας εἶχε τὸ ἐνεργὸν μέρος της. Ὅσον τελειότερα θὰ συμβαίνῃ μιὰ γυναίκα νὰ ξέρῃ τὴν τέχνην τῆς συζύγου, τῆς οἰκοκυρᾶς, τῆς συντρέφου καὶ θὰ ξέρῃ νὰ προσαρμόζεται μὲ τὸν ἄνδρα της, καὶ νὰ τὸν ἐμπνέῃ καὶ νὰ ἀνατρέφῃ τὰ παιδιά της τόσον τελεσφορώτερον θὰ ἔχῃ συντελέση εἰς τὴν ἐπιτυχίαν του καὶ τόσον περισσότερον θὰ ἔχῃ ἐγγίσει τὴν εὐτυχίαν, ἐν ᾧ συγχρόνως θὰ ἔχῃ προσδώσει καὶ ἕνα περιεχόμενον εἰς τὴν ζωήν τους ὡραῖον, εὐγενὲς καὶ χρήσιμον.

Καὶ ἔπως ἀποβαίνει παρέρμησις καὶ ἔμπνευσις, μπορεῖ ν' ἀποβῇ ἐπίσης χαλινὸς καὶ ἐμπόδιον, ἀκόμη δὲ καὶ καταστροφή.

Καὶ ὅσον, εἰς κλίμακα μεγαλυτέραν, ἤθελε τοῦτο συμβῇ, τόσον ἡ πρὸς τὸ γενικώτερον τῆς Κοινωνίας τὸ συμφέρον, μὰ καὶ τοῦ Ἔθνους, συμβολὴ τῆς γυναίκας γίνεται μεγάλη, γίνεται σπουδαία.

Καὶ τοῦτο, ἐν ᾧ τὸ ἔργον αὐτὸ τῆς συζύγου καὶ τῆς μητέρας φαίνεται, κατ' ἀρχήν, πλαισίου περιωρισμένου, ὅσον εἰ τέσσαρες τοῖχοι τοῦ συζυγικοῦ οἴκου, τοὐναντίον μὲ βαθυτέραν ἐξέτασιν ἀποδεικνύεται ὅτι προσλαμβάνει τὰς διαστάσεις μιᾶς χώρας ἐλευθέρου.

*

Ὅταν, ἀκόμη, ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ κορίτσια μας, τὰ περισσότερα, ὑπανδρευόνται καὶ ἀποκαθίστανται ἐκτὸς τῆς Νήσου μας, ἰδίως δὲ εἰς τὴν Αὐστραλίαν καὶ Ἀμερικήν, ὅπου ἔχομεν πολυπληθεῖς παροικίας, ἀριθμούσας χιλιάδας πληθυσμοῦ περισσοτέρας ἢ ὅσαι ὑπάρχουν ἐπ' αὐτῆς ταύτης τῆς μικρᾶς γενετείρας μας, τότε ἡ σκοπιμότης τῆς τοιαύτης των καταρτίσεως προβάλλει προφανῆς, προβάλλει μάλιστα ἀναγκαία, ἐξ οὗ λέγου φαίνεται καὶ πόσον μεγάλης σημασίας εἶναι ἡ χρησιμότης τῆς φοιτήσεως τῶνκοριτσιῶν μας εἰς τὴν προκειμένην Οἰκοκυρικὴν Σχολήν.

Εὐκολώτερον καὶ πληρέστερον ἢ ὅτι μέχρι τοῦδε, θὰ δύνανται καὶ τὴν οἰκιακήν των οἰκονομίαν νὰ συγκρατήσουν καὶ τὸν ἄνδρα τους νὰ βοηθήσουν εἰς τὰ ἐπίπονα ἔργα του, ἐν ᾧ παραλλήλως διὰ τῶν ποικίλων των γνώσεων, (π.χ. ὑγιεινῆς, ζαχαροπλαστικῆς, μαγειρικῆς κλπ.) ἔχει μόνον συμβολὴν, ἀλλὰ καὶ ἀνακούφισιν καὶ εὐχαρίστησιν ἀκόμη, θὰ μποροῦν νὰ προσφέρουν.

Ἐν ᾧ, ἐξ ἄλλου ἡ ἐν γένει ἐν τῇ Σχολῇ κοινωνικὴ παίδευσις καὶ οἰκοκυρικὴ κατάρτισις θὰ προσδώσῃ εἰς τὴν μαθήτριαν καὶ ἔλην τὴν ἀπαιτουμένην, ἐπιπροσθέτως, κοινωνικὴν χάριν, ποὺ καὶ αὐτὴ ὡς στοιχεῖον εἶναι τόσον πολύτιμος, τόσον ἀπαραίτητος διὰ μίαν γυναῖκα, εἰς πᾶσαν βέβαια ἐποχήν, ἀλλ' ἰδίως σήμερον.

Καὶ οὕτω ἡ ὑπάρχουσα τάσις τῶν ξενητεμένων συμπατριωτῶν μας νὰ ἔρχωνται εἰς τὸ μικρόν μας Νησὶ διὰ τὴν ἀναζήτησιν καὶ ἀνεύρεσιν τῆς συντρόφου τοῦ βίου των, καὶ ποὺ μὲ τόσην πίστιν καὶ τόσην συγκίνησιν ἀκελουθεῖται ἀνέκαθεν τώρα δὲν θἄχῃ μόνον διὰ κίνητρα τὴν ἀπέραντον καὶ ἀκατάλυτον πρὸς τὴν πατρίδα μας ἀγάπην ἢ καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς εὐχαριστήσεως τῶν γονέων των ἐκ σεβασμοῦ πρὸς αὐτοὺς καὶ ἀγάπης ἢ καὶ τὸ αἴσθημα τῆς προτιμήσεως διὰ λόγους περισσοτέρων ἐχεγγύων διὰ τὴν ὅλην ἡθικὴν τῆς κοπέλλας ὑπόστασιν καὶ διὰ τὰ αἰσθήματα ἀφοσιώσεως καὶ κατανοήσεως, ἀλλ' ἤδη θὰ ἔχῃ καὶ τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ συγκεντρώνῃ αὕτη προσθέτως, πῶ ἔντι, καὶ ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις καὶ χαρίσματα ποὺ μιὰ σύγχρονες γυναίκα πρέπει νὰ ξέρῃ, διὰ νὰ γίνῃ καλὴ σύζυγος καὶ καλὴ μητέρα.

Ἀλλ' ἡ ἵδρυσις καὶ λειτουργία τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς εἰς τὴν Νῆσόν μας ἔχει καὶ ἄλλας καλὰς ὄψεις: Θὰ γίνῃ παραίτιος καὶ ἄλλων ὠφελειῶν, ἀμέσων καὶ ἐμμέσων. Ἐξ αὐτῶν θ' ἀναφέρωμεν παραδειγματικῶς δύο.

Θὰ προκύψῃ ὠφέλεια ἄμεσος, φύσεως οἰκονομικῆς. Ἡ λειτουργία τῆς Σχολῆς θ' ἀπαιτήσῃ ἕνα σεβαστὸν κατὰ μῆνα ποσόν, τόσον διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, ὅσον καὶ διὰ τὰς παντοίας ἄλλας ἀνάγκας της καὶ ἐν γένει συντήρησίν της (ἐργαστηριακά, τροφῆς τῶν μαθητριῶν, κλπ.) καὶ τὸ ὁποῖον ἀνερχόμενον εἰς πολλὰ κατ'ἔτος ἑκατομμύρια, κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος του θὰ ἐξοικονόμεται καὶ θὰ παραμένῃ ἐπὶ τόπου. Τὸ θέμα ἀλλωστε εἶναι ἀφ' ἑαυτοῦ ἀντιληπτόν. Θὰ ἀναπτυχθῇ κίνησις οἰκονομικὴ ἐπ' ἀγαθῷ ὄχι μόνον τοῦ χωρισοῦ, ὅπου θὰ ἑδρεύῃ ἡ Σχολή, ἀλλὰ καὶ ὅλης τῆς Νήσου. Ὁ ἐξ αὐτῆς ὠφελὴς ἀντίκτυπος δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀναπτύξεως.

Θὰ προκύψῃ ἐπίσης, ὠφέλεια ἔμμεσος, φύσεως μᾶλλον κοινωνικῆς. Ἡ ἐκ τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς ἐπίδρασις ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν κατοίκων τῆς Νήσου μέλλει νὰ εἶναι ἐνεργητική. Αἱ μαθήτριαι, ὡς εἶναι φυσικόν, θὰ θελήσουν νὰ ἐφαρμόσουν πρακτικὸς πλέον εἰς τὰ πατρικά των σπίτια τὰ ὅσα ἐδιδάχθησαν εἰς τὴν Σχολήν. Αἱ λοιπαὶ οἰκογένειαι θὰ θελήσουν νὰ τὰς μιμηθοῦν. Καὶ συντόμως θὰ ἐπέλθῃ ἀνύψωσις τῆς στάθμης διαβιώσεως τῶν κατοίκων καὶ ἐκπολίτισις τοιαύτη, ὥστε μετὰ πάροδον ὀλίγων ἀπὸ τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς ἐτῶν, τὸ μικρὸ Νησί μας ν' ἀποτελῇ, φαινόμενον μέσ' στὸ λοιπὸν Ἑλληνικὸν σύνολον.

Εἰδικώτερον ἔμως, ἐκ τῆς διδασκαλίας τῶν οἰκοτεχνικῶν μαθημάτων —ὑφαντουργίας, ταπητουργίας, χειροτεχνίας, κεντημάτων— θέλει προκύψει, μὲ τὸν καιρόν, πρακτικώτερα καὶ χρησιμώτερα ἔτι μορφῆς, γενικωτέρα ὠφέλεια ἐπ' ἀγαθῷ ὅλης τῆς Νήσου.

Ἡ ἐκμάθησις τῆς τέχνης τῆς ταπητουργίας μπορεῖ ν.χ. ν' ἀποβῇ ἀφορμὴ ἀναπτύξεως ταπητουργικῶν ἐργασιῶν, ἱδρυομένης καὶ σχετικῆς βιοτεχνίας. Ἐκτὸς βέβαια τοῦ ὅτι καὶ εἰς κλίμακα περιωρισμένην, καθηρῶς οἰκιακήν, μπορεῖ νὰ σημειωθῇ ἐπίδοσις, χωριστὰ κατ' εἰκεγένειαν, εἰς τοιαύτας ταπητουργικὰς ἐργασίας. Μὲ τὴν φυσικῶς δὲ συνακολουθοῦσαν ἀμιλλαν, χαρακτηριστικὴν ἄλλως τε τῶν συμπατριωτῶν μας ἰδιότητα, θὰ μποροῦμεν βασίμως νὰ περιμένωμεν λαμπρὰ ἀποτελέσματα.

Κάτι ἀνάλογον μπορεῖ νὰ συμβῇ μὲ τὴν ἐπίδοσιν εἰς τὴν χειροτεχνίαν καὶ τὰ κεντήματα. Τὸ ἴδιον προκειμένου καὶ περὶ τῆς ὑφαντουργίας, διὰ τὴν ἐποίαν ἄλλως τε σημειοῦται, ὡς γνωστόν, ἀρκετὴ κατ' εἶκον ἐνασχόλησις μὲ τὰ διάφορα τοπικὰ εἴδη (κυλήμια, τσεχόσια, χηράμια, βελέντζες, κλπ.). Προκειμένου μάλιστα δι', αὐτά, ἐν συνδυασμῷ μὲ ὅσα περὶ τῆς ταπητουργίας ἀνωτέρω, θὰ ἦτο ἴσως, ἀργότερον, δυνατὸν νὰ δημιουργηθῇ ἕνας τοπικὸς ἐργανισμὲς εἰδικὸς, ποὺ νὰ προσδώσῃ, ἐξ ἄλλου, καὶ τοπικὸν ἔλως χαρακτῆρα εἰς τὰ σχέδια, σνήματα, χρώματα τῶν κατασκευαζομένων εἰδῶν, κατὰ τὸν τύπον π.χ. τῶν Κρητικῶν (τοῦ «Πελέκεως»), τῶν Ἀραχωβίτικων, κλπ., ἐπέτε αὐτὰ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ πωλοῦνται καὶ ἔξω τῆς Νήσου καὶ θὰ ἦσαν περιζήτητα.

*

Δι' ἔσων ἀνωτέρω, σχετικῶς, γράφομεν, καταφαίνεται ἡ πολλαπλῆ χρησιμότης καὶ ἀποστολὴ τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς.

Αὐτὸν τὸν ὑψηλὸν προορισμὸν της διεῖδε ὁ συμπατριώτης μας ὑπουργός, ἐξ ὁποίας ἐν τῇ ἐγνωσμένῃ θερμῇ ἀγάπῃ του διὰ τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα, ἠθέλησε νὰ τὴν προικίσῃ μὲ μίαν τοιαύτην Σχολήν, μὲ τὴν εὐγενῆ φιλοδοξίαν νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν εὐτυχίαν τῶν συμπατριωτῶν του. Διὸ καὶ ἡ πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνη ὅλων μας εἶναι γενική, εἶναι πραγματική.

ΤΖΙΜΗΣ ΕΜΜ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΜΑΣ

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΑΚΟΝ ΚΤΙΡΙΟΝ

Διπλοῦν καθῆκον μᾶς ἐπιβάλλει ἕνα ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς ἀπευθύνωμεν θερμὴν σύστασιν πρὸς τοὺς δυναμένους τῶν συμπατριωτῶν μας νὰ μὴ παραλείψουν ἀπὸ τοῦ νὰ προσφέρουν πᾶν τὸ δυνατὸν διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς καταστραφείσης τσιμεντίνης πλακὸς καὶ διάσωσιν τοῦ Γυμνασιακοῦ μεγάρου τὸ ὁποῖον ἀνήγειρε χάριν της σπουδαζούσης Κυθηραϊκῆς νεολαίας τὸ χρῆμα τοῦ τιμίου ἱδρώτος τῶν ἀποδήμων Κυθηρίων.

Εἶναι καθῆκον ὅλων μας νὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν ταχεῖαν ἐπισκευήν του καὶ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν ταχυτέραν ἐγκατάστασιν εἰς αὐτὸ τῶν μαθητῶν τοῦ τόπου μας. Καὶ ἐπιφαλλεται τοῦτο, τόσον ἀπὸ λόγους σεβασμοῦ πρὸς τὴν μνήμην ἐκείνου ποὺ ἠνάλωσε χάριν τοῦ Γυμνασίου ὅλας τὰς ψυχικὰς καὶ σωματικάς του δυνάμεις — ἐννοοῦμεν τὸν ἀλησμόνητον Γυμνασιάρχην — ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν βαρεῖαν εὐθύνην ποὺ φέρομεν ὅλοι ἔναντι τῶν ἐπερχομένων γενεῶν αἵτινες θὰ μας κρίνουν ἀπὸ τὰ ἔργα μας.

Τὸ ἄρδρον μας

Ἐὰν κατὰ παράβασιν τῶν καθερωμένων συνθηκῶν μας, παρεχωρήσαμεν τὰς στήλας τοῦ κυρίου ἄρθρου μας, εἰς τὸν ἔγκριτον φίλον καὶ συνεργάτην μας δικηγόρον κ. Παναγιωτόπουλον, δὲν ἐπράξαμεν τοῦτο ἐκ μόνου τοῦ λόγου τῆς ἀπολύτου πρὸς αὐτὸν ἐκτιμήσεώς μας. Τὸ ἐπράξαμεν ἐπίσης διότι ἀποδίδομεν ὑψίστην σημασίαν εἰς τὸ θέμα ὅπερ ὁ ἔγκριτος ἐπιτήμων πραγματεύεται καὶ διαβλέπομεν μέγα τὸ μέλλον τῆς ἱδρυομένης σχολῆς, οἱ σκοποὶ καὶ αἱ ἐπιδιώξεις τῆς ὁποίας τόσον σαφῶς, ἀναλυτικῶς καὶ εὐγλωττως ἀναπτύσσονται.

Συνιστῶμεν ἑπομένως εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας, νὰ μελετήσουν καλῶς τὰς γραμμὰς τοῦ κ. Παναγιωτοπούλου καὶ διὰ τῆς στοργῆς μὲ τὴν ὁποίαν ὀφείλουν νὰ περιβάλουν τὸ νέον μας ἐκπαιδευτήριον συντελέσουν καὶ οἱ ἴδιοι εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ὑψηλῶν του ἐπιδιώξεων.

Ἀπάντησις εἰς παράπονα

Πολλοὶ τῶν συμπολιτῶν καὶ φίλων μας, ἐξέφρασαν τὸ παράπονον ὅτι δὲν τοὺς ἐστάλη τὸ φύλλον τῆς «Κυθηραϊκῆς Δράσεως», ἧς ὁποίας ἀναγνῶρίζοντες τὴν ὠφελητικὴν διὰ τὸν τόπον ἐπίδρασιν θὰ ἐπεθύμουν νὰ γίνουν ἐνεχυται. Πρὸς τοὺς οὕτω παραπονουμένους, τῶν ὁποίων τὸ ἐνδιαφέρον ὁμολογουμένως μας συγκινεῖ, ζητοῦμεν συγγνώμην διὰ τὴν παράλειψιν αὐτὴν ὀφειλομένην εἰς τὴν ὀπὸ τῶν κουκουέδων πυρπόλησιν τοῦ ἀρχείου τῆς ἐφημερίδος κατὰ τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα καὶ τὴν ἀταξίαν ποὺ εἶναι δυνατὸν νὰ προέλθῃ κατὰ τὴν ἀπὸ μνήμης ἀποστολήν.

Πάντως, τοὺς διαβεβαιοῦμεν ὅτι καταβάλλεται κάθε προσπάθεια, ὥστε εἰς τὸ μέλλον νὰ μὴ εὑρίσκουν αἰτίας παραπόνου καθ' ὅτι τοιοῦτοι ἐξαρταται ἀπὸ τὰς δυνάμεις μας.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΑΛΛΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΤΣΙΡΙΓΟ...

ΤΟΥ κ. ΔΗΜ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Τέλος Ἀπριλίου 1943... Ἡ πεῖνα στὴν Ἀθήνα ἀρχίζει νὰ... συνηθίζεται, γιὰ ὅσους δὲν πεθάνανε τὸ χειμῶνα τοῦ 41... Οἱ λαχανίδες ἔχουν περάσει πιὰ καὶ ἡ γλύκα τῆς ἀνοίξεως ἀναζωογονεῖ τὸ αἷμα τῶν ἀνθρώπων. Οἱ ἐλπίδες ἐγιὰ μιὰ καλὴ ἐσοδεία εἶναι εὐνθαρρυντικές. Ὁ κόσμος ἀρχίζει νὰ θρίσκῃ καὶ νά... ἐφευρίσκῃ νέους τρόπους γιὰ νὰ ἐξοικονομᾷ τό... ραδίκι τῆς ἡμέρας. Δὲν λέω ψωμί, γιατὶ αὐτὸ ἄρχισε νὰ ἐξασφαλίζεται λίγο μὲ τὸ δελτίο. Ὑπάρχει ἀκόμα καὶ λίγη μπομπότα, ἡ Ἰταλικὸ ξυλόψωμο, ἀπ' ἐκεῖνο μὲ τὸ ὁποῖο ὁ... ἀείμνηστος Μπενίτο Μουσολίνι ἐπιχειροῦσε νὰ διαθρέψῃ τοὺς Λαούς τοῦ ζωτικοῦ του χώρου...

Γιὰ νὰ γλυτώσω τὴν οἰκογένειά μου ἀπὸ τὴν πεῖνα, τὴν ἔστειλα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ 42 στὴν Πατρίδα. Μὰ εἶχε περάσει σχεδὸν ἑνάμισυς χρόνος. Ἔπρεπε νὰ πάω νὰ τοὺς δῶ.

Μὲ καλοῦσεν ἐκεῖ ἡ φωνὴ τῶν παιδιῶν μου, τῆς γυναίκας μου, ἡ νοσταλγία τοῦ

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ»

Ο ΘΛΙΒΕΡΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΚΑΤΟΧΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΟΒΙΩΣΑΝΤΩΝ

Συνεχίζομεν καὶ σήμερον τὴν δημοσίευσιν τῶν ὀνομάτων τῶν ἀποθιωσάντων κατὰ τὸ διάστημα τῆς Γερμανοϊταλικῆς κατοχῆς, κατὰ Κοινότητας.

Ὁ κατάλογος τῶν θυμάτων τῶν Κοινοτήτων Μυρτιδίων καὶ Βισταδίκων ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΝ: Ἑλένη Δαμ. Βλαντῆ, Π. Ι. Βλαντῆς, Ἀνδρέας Θ. Βενέρης, Μαρία Γ. Λουράντου, Αἰκατερίνη Ι. Βλαντῆ, Ἀγγελικὴ Ἐμμ. Χριστοφόρου, Γεωργ. Ἐμμ. Βλαντῆς, Ἀννίτσα Ν. Κασιμάτη, Π. Ἐμ. Μάγειρος, Γ. Κ. Βενέρης, Ἐμμ. Ἀντ. Βλαντῆς, Γρηγορία Δ. Βενέρη, Ἑλένη Καλλιγέρου, Κυρ. Λουράντος, Μαρία Π. Μεγαλοκονόμου, Ἑλένη Χριστοπούλου, Ἑλένη Π. Βλαντῆ, Π. Ι. Λουράντος, Α. Ἐμ. Κασιμάτης, Ἐμμ. Βρ. Παυλάκης, Ἐμμ. Ν. Λουράντος Ἱερεύς, Π. Δ. Κομηνός, Αἰκατερίνη Ἐμμ. Βλαντῆ, Ἑλένη Π. Μαγείρου, Ἐμμ. Ἀντ. Κασιμάτης, Γρηγορία Π. Κασιματη.

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΒΙΑΡΑΚΙΩΝ: Ἀντ. Γ. Καστρίσιος, Μαρούλη Μ. Τσαούση, Αἰκατερίνη Ἐμμ. Πετροχείλου, Μιχαὴλ Β. Κοντολέων, Ἄννα Δ. Τσαούση, Π. Γ. Κορώνης, Γρηγορία Ν. Λαζαρέτου, Αἰκατερίνη Α. Κοντολέοντος, Ν. Κ. Ἀθούσης, Ι. Π. Πρωτοψάλτης, Ἀνδρ. Α. Κορώνης, Στοματικὴ Ι. Τσαούση, Μαρία Φ. Λαζαρέτου, Κυριακοῦλα Θ. Λαζαρέτου, Αἰκατερίνη Ι. Πρωτοψάλτη, Ἄννα Μ. Κορώνη, Ι. Μ. Κορώνης, Εὐαγγ. Ι. Κορώνης, Ι. Π. Ταμπακάρης, Τριανταφυλλιὰ Α. Κορώνη, Μαρία Γ. Πετροχείλου, Γεωργία Κ. Κοντολέοντος, Ἑλένη Κ. Κορώνη, Κοσμ. Δ. Τσαούσης.

Η ΕΑΜΙΚΗ ΤΥΡΑΝΝΙΑ ΣΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

ΕΝΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ

Μὲ τὸν τίτλον «Αἱ 76 ἡμέραι τῆς φυλακῆς μου» θὰ κυκλοφορήσῃ σὲ λίγες μέρες πολύτιμον διὰ κάθε Κυθήριον βιβλίον τοῦ Ταμίου Γεωργοκτηματιῶν Καρβουνάδων κ. Κ. Ἐμ. Στάθη. Εἰς τὰς ὑπερδιακοσίας σελίδας τοῦ βιβλίου τούτου, διηγεῖται ὁ συγγραφεὺς τὰ δεινὰ τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ ἐπὶ ἑαμοκρατίας καθὼς καὶ τὸ μαρτύριον τῶν εἰς ὁμηρίαν συρθέντων ἀθώων πατριωτῶν.

Οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος συμπατριῶται οἱ συλληφθέντες τὴν 24ην Ἰουλίου 1944 εἶναι οἱ κάτωθι:

Κων)νος Ἐμμ. Στάθης, δεσποινὶς Ἑλένη Βασιλ. Κασιμάτη, δεσποινὶς Ναυσικὰ Γεωργ. Στάθη καὶ ἡ γερόντισσα Ἀγγελικούλα Π. Λουράνδου ἐκ τοῦ χωρίου Καρβουνάδες. Ἡ τελευταία μὴ δυναμένη λόγῳ γήρατος νὰ βαδίζῃ πρὸς Ποταμόν, ἀφέθη ἐλευθέρα. Ἰωάννης Κ. Λουδάρος μετὰ τῆς συζύγου του Ἄννας. Δημήτριος Α. Φατσέας μετὰ τῶν θυγατέρων του Νίκης καὶ Νίνας, Παναγιώτης Ν. Φατσέας καὶ Ἀνδρέας Γ. Δευτερεῦος ἐκ τοῦ χωρίου Φατσιάδικα, Θεόδωρος Γ. Στάθης καθηγητὴς μαθηματικῶν, Ἀλέξανδρος Γ. Στάθης ἐφοριακός, Μηνᾶς Κυριάκης, Κατίνα Π. Κυριάκη, Ἀλεξάνδρα Κασιμάτη, Παναγιωτίτσα Φατσέα (ἀδελφὴ τοῦ ἰατροῦ κ. Φατσέα) καὶ ἡ σύζυγος Ἀντωνίου Τζάννε ἐκ τοῦ χωρίου Ἅγιος Ἠλίας (Κων)τινος Π. Κασιμάτης, Κυριακὴ Π. Κασιμάτη Ἑλένη Π. Κασιμάτη ἐκ τοῦ χωρίου Πιτσιάνικα καὶ Παναγιώτης Βασιλ. Κασιμάτης ἐκ τοῦ χωρίου Λειβάδι. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐδιώχθησαν ἀπηνῶς, κατορθώσαντες τέλος νὰ διαφύγουν οἱ: Ν. Φατσέας ἰατρός, Γ. Λευθέρης ἰατρός, Κ. Λουράνδος δικηγόρος, Δ. Κυριάκης ἀνθυπολοχαγός, Γ. Σάμιος ἀνθυπολοχαγός, Ν. Κασιμάτης δημοδιδάσκαλος, Α Δ. Φατσέας καθηγητὴς μαθηματικῶν, Π. Γ. Στάθης ἔμπορος, Ι. Ἀντ. Τζάννες ἐργατικός, Σωτήρης Α. Δευτερεῦος ὑποδηματοποιὸς καὶ Νικόλαος Κυριάκης.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΣΠ. ΣΤΑΘΗ

ΣΥΝΕΚΡΟΤΗΘΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΕΡΑΝΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΥΗΝ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΚΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ

ΧΩΡΑ, Ἰούλιος 1945. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὸν παρελθόντα μῆνα ἐτελέσθη ἐνταῦθα πάνδημον Ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον, ὑπὲρ εἰναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ λαοφιλήτου γυμνασιάρχου Σπυρίδωνος Στάθη. Μετὰ τὴν ἐπίμνημόσυνον δέησιν καθ' ἣν ἔκδηλος ἦτο ἡ βαθυτάτη θλῖψις τοῦ πλήθους, ἐξεφώνησε ἐμπνευσμένον λόγον ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Ἀμβρόσιος, ἐξάρας τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν προσωπικότητα τοῦ ἐκλιπόντος μεγάλου τῶν Κυθήρων τέκνου.

Μετὰ ταῦτα ὡμίλησε ὁ διευθυντὴς τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν κ. Θ. Στάθης, τὸν λόγον τοῦ ὁποίου θλιβέμεθα εἰλικρινῶς ὅτι ἡ στενότης τοῦ χώρου δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ δημοσιεύσωμεν σήμερον. Ὁ κ. Θ. Στάθης, ἀφοῦ συμμορφούμενος πρὸς ὑπουργικὴν ἐγκύκλιον, ἔπλεξε δ' ὡραίων φρασέων τὸ ἐγκώμιον τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων ἐκπαιδευτικῶν τῆς Ἑλλάδος λειτουργῶν κατὰ τὸν πενταετῆ τελευταῖον πόλεμον καὶ ἐξῆρε καταλλήλως τὴν ἀρετὴν τῆς θυσίας εἰς τὸν βωμὸν τοῦ καθήκοντος, εὗρε ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτὸν εὐφραδείᾳ τὰς καταλλήλους ἐκφράσεις διὰ νὰ στρέψῃ καὶ ἐντοπίσῃ τὸν λόγον εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὸ ἔργον τοῦ ὑπὸ τῶν ἀπανταχοῦ Κυθηρίων θρηνουμένου γυμνασιάρχου μας τοῦ ὁποίου τὴν πολύπλευρον φυσιογνωμίαν διὰ συντόμων ἀλλ' ἀδρῶν φράσεων ἐσκιαγράφησε πλήρως, ἐμφανίσας τοῦτον ὡς παράδειγμα πρὸς ἴμησιν.

Ἀκολούθως τὸν λόγον ἔλαβε ὁ διευθυντὴς τοῦ ἀρχαιολογικοῦ μας Μουσείου καθηγητὴς κ. Θεμιστοκλῆς Πετρόχειλος ὅστις διὰ θαυμασίου λόγου περιέγραψε τὴν ζωὴν τὴν δρᾶσιν καὶ τὰς ἀρετὰς ἐν γένει τοῦ μεγάλου μας διδάσκαλον.

Τέλος μὲ εὐφράδειαν καὶ πνοὴν ὡμίλησε ἐκ μέρους τῶν μαθητῶν ὁ νεαρὸς Γεώργιος Κουρεμπανᾶς, υἱὸς τοῦ τηλεγραφητοῦ μας.

ΣΥΝΕΚΡΟΤΗΘΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΡΑΝΩΝ

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ μνημοσύνου οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου προσῆλθον κατὰ πρόσκλησιν τοῦ συλλόγου τῶν Καθηγητῶν εἰς τὸ Γυμνάσιον καὶ ἀφοῦ ἤκουσαν τὸν διευθυντὴν καθηγητὴν κ. Στάθην ἐνέκριναν πρότασιν τοῦ συλλόγου περὶ διενεργείας ἐράνου διὰ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ ποσοῦ ποὺ θὰ ἀπαιτηθῇ διὰ τὴν ἐπιδόρθωσιν τοῦ Γυμνασιακοῦ μεγάρου.

Ἐν συνεχείᾳ κατηρτίσθη πολυμελὴς ἐρανικὴ ἐπιτροπή, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας καὶ περιλαμβάνουσα πλεῖστα ἐπίλεκτα μέλη ἐκ τῆς πόλεως καὶ ὅλων τῶν χωρίων τῆς Νήσου.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἀναφέρω ὅτι ἡ ἀπάνη τῆς ἐπισκευῆς προϋπολογίσθη ὑπὸ τοῦ συμπατριώτου μηχανικοῦ κ. Παύλου Στάθη εἰς τὸ ποσὸν τῶν 150 χιλιάδων προπολεμικῶν δραχμῶν.

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ

Τὰ πρῶτα κατατεθέντα εἰς τὸ σχολικὸν ταμεῖον ποσὰ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ γυμνασιάρχου Στ. Στάθη εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

Θεόδωρος Γ. Στάθης, καθηγητὴς δρχ. 3.000 Γεώργ. Β. Κασιάτης δημοδιδάσκαλος δρχ. 2.000, Παναγιώτης Ἰωάν. Κασακῆς πλειοψηφίας δρχ. 2000 Ἀντώνιος Ἰω. Στάθης διευθυντὴς ὑποκαταστήματος Τραπέζης Ἀθηνῶν δρχ. 1000, Δημήτριος Ε. Θεοδωρόπουλος ἰατρὸς δρχ. 1000, Κωνστ. Π. Λουράντος δικηγόρος 1000, Θεόδωρος Κ. Μακέντης ἰατρὸς δρχ. 1000, Σπυρ. Χ. Μυαλακάκης ἔμπορος δρχ. 1000, Ἐμμ. Ι. Τσαούσης τραπεζιτικὸς ὑπάλληλος δρχ. 1000, Λευδοβίκος Κυρ. Χελαμπέας καπετὰν δρχ. 1000, Δημήτριος Ἀθ. Βενάρδος, αὐτοκινητιστὴς δρχ. 1000. Ἤτοι ἐν ὅλῳ δραχμαὶ 15.000.

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΚΑΣΙΜΑΤΗ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Ὅπως ἀνεγράψαμεν εἰς προηγούμενον φύλλον, ὁ ὑπουργός μας κ. Κασιμάτης κατέρχεται εἰς Κύθηρα, ἐκτὸς ἀπροόπτου κωλύματος, τὴν 5ην τρέχοντος διὰ διήμερον παραμονὴν ἐν τῇ νήσῳ, ἤτοι τὴν προσεχῆ Κυριακὴν καὶ Δευτέραν. Κατὰ τὴν εἰς Κύθηρα διαμονήν του ὁ κ. Ὑπουργὸς ὅπως πληροφορούμεθα θὰ παραμείνῃ φιλοξενούμενος παρὰ συγγενῶν του, πάντως ὁμως θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπικοινωνήσῃ καὶ μὲ τὸν Κυθηραϊκὸν λαόν.

Τὸ ταξίδιον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ὅπως ἄλλως τε ἐγράψαμεν καὶ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον θὰ εἶναι ἀνεπίσημον.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Καθ' ἃ ἀνεκοινώθη ὑπὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας Κυθήρων κατὰ τὰς ἐργασίας ἐκχερσώσεως τοῦ κτήματος του, ὁ κ. Ἰω. Κοντολέων εὗρε παρὰ τὴν θέσιν Παυλαρὲς διάφορα ἀρχαιολογικὰ πήλινα ἀντικείμενα κατὰ τὸ πλεῖστον θρυμματισμένα.

Ὁ ἐπιμελητὴς ἀρχαιοτήτων καθηγητὴς κ. Θεμ. Πετρόχειλος μεταβὰς ἐπὶ τόπου παρηκολούθησε τὴν ἐργασίαν τοῦ κ. Κοντολέοντος, καὶ παρέλαβε παρ' αὐτοῦ διὰ τὸ Μουσεῖον Κυθήρων πήλινον ἀμφορέα ἔγχρωμον καὶ πήλινον λύχνον ἀμφότερα κλασικῆς ἐποχῆς.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑΝΟΜΩΝ

Καθ' ἃ μᾶς ἀνεκοινώθη κατόπιν ἀνασυγκροτήσεως τῆς Κ.Ε.Α. τῆς νήσου, αὕτη ἀποτελέσθη ἀπὸ τὰ ἑξῆς πρόσωπα:

Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης πρόεδρος, μὲ μέλη τοὺς κ.κ. Νικόλαον Βαρυπάτην πρόεδρον Χώρας, Σοφοκλῆν Καλοῦσην (Κων)νον Ζαγκλανίκην ἔμπορον ἐκ Ποταμοῦ καὶ Κοσμᾶν Παυλάκην κτηματίαν ἐκ Φρατσίων.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΩΝ

Τὴν 8ην παρελθόντος συνῆλθον τὰ μέλη τοῦ Γεωργικοῦ Συνεταιρισμοῦ Καρβουνάδων εἰς τὴν πρώτην μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν γενικὴν συνέλευσιν. Κατὰ ταύτην συνεζητήθησαν διάφορα ζητήματα ἀπασχολοῦντα τοὺς γεωργούς μας καὶ τελικῶς διετυπώθη ψήφισμα περιέχον τὰς ἀποφάσεις τῶν συνεταίρων ὅπερ ὑπεβλήθη πρὸς τὴν Νομαρχίαν καὶ τὰ ὑπουργεῖα Προνοίας, Ἐφοδιασμοῦ καὶ Γεωργίας.

Ἀκολούθως ἐγένοντο ἀρχαιρεσίαι πρὸς ἀνάδειξιν νέας διοικήσεως τοῦ Συνεταιρισμοῦ, ἐκλεγέντων τῶν κάτωθι: Διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον οἱ Ἐμμανουὴλ Π. Στάθης, Δημ. Ν. Λεοντσίνης, Στέφανος Στάθης, Μηνᾶς Κυριακάκης καὶ Ἰωάννης Τραβασάρος. Διὰ τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον οἱ Πέτρος Ἐμμ. Κασιμάτης, Παναγ. Ἐμμ. Κασιμάτης, Εὐστάθιος Ἐμμ. Στάθης, Δημήτριος Γ. Καλλιγερος, Παναγιώτης Γ. Κασιμάτης καὶ Παναγ. Ἐμμ. Κασιμάτης ἢ Καλούλας, Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ ἐξελέγη ὁ κ. Δημ. Λεοντσίνης, προϊστάμενος τοῦ ἐποπτικοῦ ὁ κ. Στέφανος Στάθης καὶ ταμίας ὁ κ. Κωνστ. Στάθης.

ΣΥΡΡΟΗ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΑΣ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΧΩΡΑ, Ἰούλιος 1945. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Μεγάλη συρροὴ προσκυνητῶν σημειώνεται ἐφέτος εἰς τὰ ἱερά μας καθιδρύματα. Πρὸ παντὸς εἰς τὴν ἱερὰν Μονὴν Μυρτιδίων προβλέπεται στενότης χώρου ἕνεκα τῶν πολλῶν συμπατριωτῶν ποὺ εἶναι διατεθειμένοι νὰ μεταβοῦν καὶ παραμείνουν ἐκεῖ εἰς προσκύνημα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς 15ημέρου νηστείας.

Ἡ ἐξαιρετικὴ αὕτη αὔξησις τῶν προσκυνητῶν δέον νὰ ἀποδοθῇ καὶ εἰς τὰ πολλὰ ταξίματα ποὺ ἔγιναν στὴν Μεγαλόχαρη κατὰ τὸν πόλεμον καὶ τὴν κατοχὴν καὶ τὰ ὁποῖα οἱ εὐσεβεῖς συμπατριῶται μόνον τώρα ὅπου ἡ ἡσυχία καὶ ἡ ἀσφάλεια ἐπαγιώθησαν χάρις εἰς τὰ ἐρδὰ κυβερνητικὰ μέτρα, δύνανται νὰ ἐκπληρώσουν.

Ἐπίσης ζωηροτάτη κίνησις προσκυνητῶν σημειώνεται πρὸς τὸ ἔτερον τῶν ἱερῶν μας Προσκυνημάτων τὴν ἱερὰν μονὴν τῆς Ἁγίας Μόνης ὅπου καὶ ἐκεῖ τὰ ὑπάρχοντα κελιὰ θὰ ἀποδειχθοῦν τελείως ἀνεπαρκῆ. Ἀλλὰ τώρα αἱ δυσκολίαι θὰ εἶναι ἀκόμη μεγαλύτεραι καθ' ὅτι οἱ κατακτηταὶ προέβησαν εἰς συστηματικὴν λεηλασίαν εἰς τὸ ἡγουμενεῖον καὶ τὰ κελιά, τὴν ὁποίαν ἐν συνεπλήρωσαν ἀκολούθως οἱ βαμικοί.

Ἔτσι στὸ ἱερὸ καὶ ἐπιβλητικὸ μας τοῦτο καθίδρυμα δὲν ἀπέμεινε πρὸς χρῆσιν τῶν εὐσεβῶν προσκυνητῶν, οὔτε καρέλα οὔτε τραπέζι, οὔτε σερβίτσιο, οὔτε μαγειρικὸν σκεῦος οὔτε κρεβάτι, οὔτε σιντονάρο. Ἀκόμη ἀφήρεσαν ἀπὸ πολλὰ κελιὰ καὶ αὐτὰ τὰ κουφώματα καὶ εἰς τὰ ἐναπομείναντα δὲν ὑπάρχει τζάμι. Ἔτσι οἱ δυσκολίες θὰ εἶναι μεγάλες, ἂν δὲν συτρέξουν μετὰ προθυμίας οἱ φιλόθρησκοι.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ τρίτον μας προσκύνημα, τὴν Ἁγίαν Ἐλέαν, ἡ αὐτὴ στενότης χώρου θὰ σημειωθῇ καὶ διὰ τοῦτο καλὸν εἶναι οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ παραμείνουν ἐκεῖ νὰ σπεύσουν ἐγκαίρως.

Η ΤΙ ΕΙΝΕ ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς α' σελίδος)

λυσιτελοῦς Ἑλληνοϊταλικὸς πόλεμος ἐν Ἀλβανίᾳ κατὰ τὸν ὁποῖον δύο, μόνον ἐκ τῆς ὁμάδος μου, ὡς στρατιῶται πλέον, ἔπεσαν εἰς τὸ πεδίον τῆς τιμῆς καὶ ἄλλοι ἐτραυματίσθησαν). Ταῦτα δίδουν μικρὰν μόνον ἰδέαν τῆς συμβολῆς τῶν Ἑλλήνων προσκόπων εἰς ποὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ ἄπειρα ἄλλα παραδείγματα σπανίας ἀτομικῆς αὐταπαρνήσεως καὶ αὐτοθυσίας προσκόπων οἱ ὁποῖοι πολλάκις μὲ κίνδυνον τῆς ἰδίας των ζωῆς ἔσωσαν τὴν ζωὴν ἄλλων ἀνθρώπων.

* * *

Τὸ παιδὶ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀποτελεῖ τὸ μεγαλύτερον Ἐθνικὸν κεφάλαιον. Ἐὰν τὸ ἐγκαταλείψωμεν θὰ χαθῇ, διὰ νὰ ἀποδώσῃ πρέπει νὰ τὸ ἐκμεταλλευθῶμεν. Πρέπει ὁλοκληρωτικὸν νὰ παρακολουθήσωμεν καὶ νὰ τὸ κατευθύνωμεν εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀρετῆς, τοῦτο δὲ θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὸ περιβάλλον τὸ ὁποῖον ὡς οἰκογένεια, ὡς Κράτος καὶ ὡς Κοινωνία θὰ τοῦ προπαρασκευάσωμεν. Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν δύναται νὰ συμβάλῃ ὁ προσκοπισμός; Πιστεύομεν ἀκραδάντως —καὶ τὴν πίστιν μας αὐτὴν ἀντλεῖμεν ἀπὸ μακρὰν πεῖραν— ναί! Ἔχομεν, ἑπομένως καθῆκον καὶ ὑποχρέωσιν νὰ παρουσιάσωμεν εἰς αὐτὸν ὅλην τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ἐνίσχυσίν μας διὰ νὰ σταθῇ εἰς τὸ ἀπαιτούμενον ὕψος. Ἐὰν διὰ τὴν κῦριον ἀνειρευόμεθα μίαν Ἑλλάδα ὑγιεστέραν, μίαν κοινωνίαν περισσότερον ἰσορροπημένην, ἕνα Κράτος εὐνομούμενον πρέπει νὰ προσέξωμεν τοὺς νέους. Ἂς ἀφήσωμεν τὴν μοιρολατρείαν. Ἂς μὴν ἀναμένωμεν τὰ πάντα ἀπὸ τὴν Ἀθηνᾶν ἂς κινήσωμεν καὶ ἐμεῖς τὰ χέρια μας. Καὶ γιὰ τὸν τόπο μας τί ἔκαμε νὰ ποῦμε; Τίποτε περισσότερον, ἀφοῦ ἔπαν εἴπαμε διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀφροῦν καὶ τὸ ἀνοίγω ποὺ εὑρίσκεται στὸ ἀλλοιῶνο τῆς. Ἡ ἀνοὴ ἔγινε καὶ αὐτή. Ἐλπίζεμε στὴν προώθησίν του καὶ στὴν τελευταία μας γενιά.

ΜΙΧ. Α. ΣΑΜΙΟΣ
Ἀρχηγὸς 16ης Ὁμάδος Ναυτ)σκόπων Πειραιῶς

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ

Κοινωνικὰ

Γάμοι

—Χαράλαμπος Κρίθαρης ἰατρὸς — Ζέτη Εὐαγγέλου Λιόλιου, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των εἰς Ἀμαρούσιον. Ἐγκαρδίους εὐχάς.

Ι. Σ. Κ.

Μέσῳ ἐκλεκτῆς συγκεντρώσεως συγγενῶν καὶ φίλων ἐτελέσθησαν ἐν Πειραιεῖ, οἱ γάμοι τοῦ γνωστοῦ ἐπιχειρηματίου Θεοδώρου Ν. Χέλμη, μετὰ τῆς ἐκλεκτῆς συμπολίτιδος δίδος Μεταξίας Θ. Μπαβέα, μονάκριβης ἀδελφῆς τῶν διακεκριμένων διὰ τὰ πατριωτικά των αἰσθήματα συμπολιτῶν μας ἐξ ἀδελφῶν Θεοδώρου Μπαβέα. Τὸ μυστήριον τῆς στέψεως ἐτελέσθη εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας, παράνυμφος δὲ παρέστη ὁ κ. Μαργαρίτης.

— Ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ ἐτελέσθησαν εἰς Φραγκοκλησιὰ οἱ γάμοι τοῦ γνωστοῦ ἐμπόρου σιδηρικῶν συμπατριώτου κ. Ζαχαρία Π. Μεγαλοοικονόμου μετὰ τῆς δίδος Ρηγούλας Ι. Χλαμπία.

Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Βαρούνης, ξενοδόχος.

Ἀρραβῶνες

Ἡλίας Θ. Καστρίσιος ἔμπορος — Μπαμπὼ Κ. Ἐγγλεζάγη, ἠρραβωνίσθησαν.

Γεννήσεις

Ἡ κ. Ἀνδρομάχη Παληογιαννίδου ἔτεκεν αἰσίως ἄρρεν εἰς Π. Φάληρον.

ΚΛΩΣΤΑΙ
ΑΝΕΜΟΜΥΛΟΣ & ΛΑΜΠΤΗΡ
ΑΝΩΤΕΡΑΙ ΟΛΩΝ
προϊόντα ἐργοστασ. ΕΚΜΑ
Θ. ΑΓΓΕΛΙΔΗ
Ἐν. Ἀντιπρόσωποι:
Γ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ
Σ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Λέκκα 19α Τηλ. 21-186
Ἀθῆναι

ΟΛΟΙ ΟΙ ΤΣΙΡΙΓΩΤΕΣ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς πρέπει νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ Κέντρον
Θ. ΚΟΥΚΟΥΛΗ
στὴν
ΚΟΛΟΚΥΝΘΟΥ
Ἔναντι Ἐσταυρωμένου
Ἐκεῖ θὰ βροῦν μεγάλο καὶ ὄμορφο κῆπο. Ἄφθονη δροσιὰ καὶ ἀφθονώτερη μπύρα σὲ μποτίλια ἢ ποτῆρι κατὰ τὸ γοῦστο τους. Μεζέδες ἐκλεκτοὶ καὶ ἄφθονοι.
Τιμὲς Λαϊκὲς

«ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΔΡΑΣΙΣ»
Δεκαπενθήμερος ἀνεξάρτητος ἐφημερὶς
Ὄργανον τοῦ Κυθηραϊκοῦ Λαοῦ
Ὅροι συνδρομῶν καὶ δημοσιεύσεων.
Συνδρομαὶ ἐσωτερικοῦ:
Ἐτησία δρχ. 1.100 ἑξάμηνος 600, τρίμηνος 300
Συνδρομαὶ ἐξωτερικοῦ:
Ἐτησία δολαρ. 6, ἑξάμηνος δολ. 3, ἢ τὸ ἰσόποσον εἰς λίρ.
Δημοσιεύσεις ὁ στίχος δραχ. 100
Φωτογρ. μονόστηλοι δρχ. 1000, δίστηλοι δρχ. 2000

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ «ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ»

Ἀντιπρόσωποι μας ἐξουσιοδοτημένοι διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ τὴν εἰσπραξιν συνδρομῶν ἐσωτερικοῦ εἶναι οἱ κάτωθι:

Εἰς ΧΩΡΑΝ Ἀνδρέας Παν. Καλλίγερος
Εἰς ΛΕΙΒΑΔΙ Ἀνδρέας Γ. Φατσέας
Εἰς ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ Ἰωάννης Γ. Κασιμάτης
Εἰς ΦΡΑΤΣΙΑ Ἀντώνιος Θ. Μαοσέλος
Εἰς ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΝ Γεώργιος Βλαχογιάννης
Εἰς ΜΗΤΑΤΑ: Ἰωάννης Ἀντ. Πριάς
Εἰς ΠΟΤΑΜΟΝ Λουδοβίκος Κυρ. Χλαμπέας
Εἰς ΚΑΡΑΒΑΝ Γεώργιος Δημ. Σουρῆς

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι διὰ τὰ Κύθηρα Δημήτριος καὶ Θεόδωρος Σπύρου Κασιμάτη εἰς Φατσάδικα.

ΠΕΝΙΕΣ ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΤΑΞΙΔΙ ΜΕ ΑΡΩΜΑΤΑ

Δὲν γνωρίζομεν ἂν ἀποτελῇ ὠφέλειαν ἢ ζημίαν διὰ τὸν τόπον, ἡ σημειουμένη ἐσχάτως ἀθρόα ἐξαγωγὴ σφαγίων, περὶ τῆς ὁποίας θὰ ἀσχοληθῶμεν ἴσως βραδύτερον. Βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι οἱ συνεπιβάται τῶν σφαγίων αὐτῶν διὰ τὸν Πειραιὰ δεινοπαθοῦν ἀπεριγράπτως κατὰ τὸ ταξίδιον, ἂν κρίνωμεν ἀπὸ ὅσα μᾶς ἔλεγε σχετικῶς ὁ φίλτατός μας τηλεγραφητὴς κ. Κουρεμπανᾶς. Παρέστη, λέγει, εἰς λογομαχίαν μεταξὺ ἐπιβάτου τῆς κατηγορίας αὐτῆς καὶ πλοιοκτήτου ἐγκατεστημένου εἰς Πειραιὰ κατὰ τὸν διακανονισμὸν τοῦ ναύλου.

Τὸ θῦμα, δηλαδὴ ὁ ἐπιβάτης ἰσχυρίζετο ὅτι, ὄχι μόνον δὲν ἔπρεπε νὰ πληρώσῃ ναῦλον διὰ τὸ ταξίδιον, ἀλλὰ καὶ ἐζήτει ἀποζημίωσιν ἀπὸ τὸν πλοιοκτήτην, διὰ τὴν ψυχικὴν ὀδύνην τὴν ὁποίαν ἐδοκίμασε κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ καὶ τῆς ὁποίας, φεῦ, αἱ συνέπειαι δὲν τελειώνουν μὲ τὴν αἰσίαν ἄφιξιν εἰς Πειραιά. Καὶ τὸ θῦμα ἐσυνέχιζε:

— Μοῦπες καπετὰν Παναγιώτη, ὅτι θὰ πάρῃς καὶ πεντέξη ἀρνόριφα στὸ ταξίδι. Λέω, κομμάτια νὰ γίνῃ, θάρθω. Μὰ στὸ Καψάλι τί βλέπουν τὰ μάτια μου; 150 κεφάλια. Καὶ τί κεφάλια. Ὅλα ἀρνόριφα τοῦ γαλάτου. Κάτι τράγαρους τοῦ Μανέα ποὺ θυμοῦνται τὰ βαφτίσια τοῦ Γερασίμου τοῦ Γιωργῆ, κάτι κριάρια τοῦ Καραΐσκου τῆς ἐποχῆς Καβαθᾶ. Σωστὴ στάνη τὸ καμες τὸ καΐκι σου, καπετάνιε, καὶ τοὺς ἐπιβάτες σου τσλιγκάδες. Ὅπου ζύγωνε τὸ σκάφος, καὶ τὰ ψάρια σκότωνε ἡ μυρωδιά. Ὅλο τὸ ροδόλαδο νὰ φέρῃ ὁ συναγωνιστὴς Χλαμπέας κι' ὅλη τὴν παραγωγὴ τῆς Κολωνίας ὁ φὸν Βασιλειάδης, δὲν θὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν μυρωδιὰ τοῦ ὑπερήφανου μυρωδικοῦ. Καὶ ζητᾶς καὶ ρέστα. Μὰ νὰ τέλειωναν ἐδῶ τὰ βάσανα, χίλιες φορὲς νὰ πληρωθῇς. Δυστυχῶς σὰν βγήκαμε στὸν Πειραιὰ νέα περιπέτεια. Σὰν κοιμηθῆς, βλέπεις μὲ τὸ εὐλογημένο τραγί καὶ μάλιστα θεριστὴ καιρό, μοσκοβολᾶς σὰν καὶ δαῦτο γιὰ καιρὸ πολύ. Συνέπεια: Περπατῶ ἀπὸ χτές, καὶ ἐνῷ οἱ ἄνδρες στὸ πέρασμά μου πιάνουν τὴν μύτη τους, οὐρὰ σὰν τὸ 41 στοὺς